

960522-2

V dedikaci ke svým Meditacím, adresované theologické fakultě pařížské Sorbonny, vyslovil Descartes své trvalé přesvědčení, že otázka Boha a otázka duše jsou těmi prvními, jež mají být dokazovány spíše na základě zdůvodňování filosofického než theologického. Nevěrece podle něho nelze nijak přesvědčovat nejen o náboženství, ale dokonce ani o mravních ctnostech, pokud jim nejprve nedokážeme „tyto dvě věci“ (*ces deux choses*) prostřednictvím přirozeného rozumu. Z Descartovy formulace můžeme vyčíst tradiční chápání jednak vztahu mezi filosofií a theologií, jednak bohužel neméně tradiční a zároveň falešné chápání samotné „víry“ (když totiž říká, že můžeme „vírou věřiti, že je nějaký Bůh“, *de croire par la foi qu'il y a un Dieu*, 5253, s. 257). Zejména důležitá je však na jedné straně Descartova formulace, že vírou věříme, že je nějaký Bůh, jednak že přirozeným rozumem o tom lze přesvědčovat nevěřícího.

(Praha, 960522-2.)